ਮਾਣਿਕ ਮਜੂਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਦੀਪਕ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਲ੍ਰਸ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2965 ਦਾ 2022)
ਜਨਵਰੀ 13, 2023
[ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 – ਧਾਰਾਵਾਂ 32, 33 ਅਤੇ 60 – ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਇਕ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ – ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਨਾ-ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ – ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਦੇ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਅਸਰ, ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ (ਪੀਓਏ) ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਪੀਓਏ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ – ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਪੀਓਏ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ – ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ਾ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ – ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਨਾ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹੀ ਪੀਓਏ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ 40 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੀਓਏ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀਓਏ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਤਰ ਕਾਰਨ, ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ – ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜਣਾ – ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ।

ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ, ਅਦਾਲਤ

ਪ੍ਰਤੀ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.
ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਜਦੋਂ ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 2.9.1968 ਅਤੇ 29.09.1968 ਦੀਆਂ ਉਕਤ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।
ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਸਨੇ ਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ। ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੰ.2 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਪੀਓਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦਾ PoA, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 33(1)(c) ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਨਾਲ। [ਪੈਰਾ 6][158-G-H; 159-ਏ]

1.2 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਨੁਸਾਰ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਏਜੰਟ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੋਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕ□ਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 33(1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਪੋਆ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਨੋਟਰੀ

ਪਬਲਿਕ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ, ਜੱਜ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਭਾਰਤੀ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪੋਆ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੀ ਲੋੜ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਪੋਆ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਧਾਰਾ 60 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਪੋਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7]

1.3 ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਤੀਰੇ 'ਤੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ (ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ) ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੂਲ ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੋਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 3.9.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਲਈ ਮੂਲ ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ 3.9.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 8]

1.4 ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਵੀ ਪੋਆ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੋਆ ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪੋਆ ਦੀ ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਗਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੋਆ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਅਧੀਨ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਤੀਰੇ 'ਤੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੋਆ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਨੁਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੋਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 9]

1.5 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ; ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਹੋਲਡਰ ਵਜੋਂ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 29.09.1968 ਨੂੰ ਨਿਰਮਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ

ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10, 11]

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਰਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2006) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 353 : [2006] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 692; ਐਚ. ਸਿੱਦੀਕੀ ਬਨਾਮ ਏ. ਰਾਮਲਿੰਗਮ (2011) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 240 : [2011] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587; ਅਨੀਲ ਰਿਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਸਿੰਘ (2006) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 558 : [2006] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 659; ਸੇਬਾਸਟੀਓ ਲੂਈਸ ਫਰਨਾਂਡਿਸ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਵੀ.ਪੀ. ਸ਼ਾਸਤਰੀ (2013) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 161 : [2013] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1076; ਜੇ. ਯਸ਼ੋਦਾ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ਼ੋਭਾ ਰਾਣੀ (2007) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 730 : [2007] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 367; ਰਜਨੀ ਟੰਡਨ ਬਨਾਮ ਦੁਲਾਲ ਰਣਜਨ ਘੋਸ਼ ਦਸਤੀਦਾਰ (2009) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 782 : [2009] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 686; ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 102 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

[2006] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 692 ਪੈਰਾ 3.3 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2011] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587 ਪੈਰਾ 3.7 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2006] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 659 ਪੈਰਾ 3.9 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2013] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1076 ਪੈਰਾ 3.9 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2007] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 367 ਪੈਰਾ 3.10 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2009] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 686 ਪੈਰਾ 3.12 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਪਰ ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ (ਵਿਰੋਧੀ)

2.1 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਵਿਕਰੀਦਾਰ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ) ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18]

2.2 ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਖੁਦ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 01 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੂਲ

ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਦੋਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 21][180-B-D]

2.3 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਨੁਸਾਰ, ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ। ਹੋਰ, ਧਾਰਾ 32 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ: (ਅ) ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬ) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ, ਜਾਂ (ਸੀ) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਦਾ ਏਜੰਟ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰ. 2, ਧਾਰਾ 32 (ਸੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22]

2.4 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23]

2.5 ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਰਗੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ। ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24]

2.6 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਦਾਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਕ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25]

2.7 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਬ ਤਕ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26]

2.8 ਇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕਨ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। [ਪੈਰਾ 28]

2.9 ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕਨ ਨੂੰ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਣਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਝ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿਹੜੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖੋਜ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੁੰਸਿਫ਼ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਦਾਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੁਆਰਾ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਗਰ ਕਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਉਥੇ ਦਾ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧੁੰਦਲਾ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਧਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ। ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹ [ਪਰਾ 29]

2.10 ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਾਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ 03.09.1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੂਲ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਟਾਰਨੀ ਮੰਨਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਕ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਹੱਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਡਿਊਲ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਢਾਹ ਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 30]

ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ. 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 102; ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ 2021 ਐਸ.ਸੀ 899 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਸੂਰਜ ਲੈਂਪ ਅਤੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਸਟੇਟ (2012) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 656 : [2011] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 848; ਅਤਲ ਚਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀ ਗੋਪਾਲ ਪਾਂਡੇ (1969) 73 ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਨ 947; ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ (2000) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 434 : [1999] 5 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 24; ਛੋਟੇ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1922 ਪੀ.ਸੀ 279; ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਰਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2006) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 353 : [2006] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 692 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2011] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 848ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 18

ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1922 ਪੀ.ਸੀ 279ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 18 (i), 26

[1999] 5 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 24ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 26

ਏ.ਆਈ.ਆਰ 2021 ਐਸ.ਸੀ 899ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 27

[2006] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 692ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 29

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2965 ਦੀ 2022.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 05.04.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ, ਅਗਰਤਲਾ ਦੇ 2005 ਦਾ 01 ਨੰ.

ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਿਜੂਸ਼ ਕੇ. ਰਾਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਕਲੀ ਰਾਏ, ਰਾਜਨ ਕੇ.ਚੌਰਸੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਬਰੂਹਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਿਕਾ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ. ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਅਗਰਤਲਾ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 05.04.2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਮੁਦਾਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਨੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੂਲ ਬਚਾਅਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਉਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਡੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ 'ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ' ਸੰਪਤੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। 10,000/ - ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ, ਅਰਥਾਤ, ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ, ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰ.੨। ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਬ੍ਰਜਾ ਮੋਹਨ ਡੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ (ਪੀਓਏ) ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਖੁਦ (ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰ. 2) ਉਸਦੇ ਪੀਓਏ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ। ਉਹ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰ.2, ਕਥਿਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੀ.ਓ.ਏ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਮਿਤੀ

3.9.1968 ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੀਓਏ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2, ਉਕਤ ਪੀਓਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 'ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ' ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਗੀਤਾ ਰਾਣੀ ਸਾਹਾ (ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੰ. 1) (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵੀਡੀਓ 29.09.1968 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ। 20,000/- ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਲਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. 10,000/ - ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਮੋਹਨ ਡੇ.

2.1 ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਬਣਾਇਆ, ('ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਏ' ਜਾਇਦਾਦ), ('ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਸੀ' ਜਾਇਦਾਦ)। ਮੁਦਾਇਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਤ ਚੰਦਰ ਮਜੁਮਦਾਰ (ਅਸਲ ਮੁਦਾਲਿਆ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ 'ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਸੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਦਾਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹਿੱਤਧਾਰਕ ਨੇ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਤ ਚੰਦਰ ਮਜੁਮਦਾਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂਕਿ ਇਹ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਮੁਦਾਲੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਮੀਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਾਲੀਆਂ ਨੇ 'ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਸੀ' ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਜਬਰੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਮੁਦਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 201/1985 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

2.2 ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਵਾਹਿਤ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3.9.1968 ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਗੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.3 ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 11.09.1995 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 6 ਸੀ, “ਕੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ?”. ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀਂ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇਯ (ਅਸਲ ਮਾਲਕ) ਦੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਾਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਸਰਤ ਚੰਦਰ ਮਜੁਮਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਥਿਤ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਥਿਤ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਕੁਮਿੱਲਾ, ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਹੁਣ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

2.4 ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਸਲ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 201/1985 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਰਹੇ ਗੁੰਮ ਪੀ.ਓ.ਏ., ਅਸਲ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੰਗਾਂ ਦੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 31.01.1998 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਾਅਵੇ

ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇਯ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਵਾਹਿਤ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਾਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੀ.ਓ

2.5 ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਿੱਤੀ।

2.6 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ:

"ਕੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੀਜੇ ਪਕ਼ਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਮੁੜ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

"1) ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਨੰਬਰ 1-10394 ਮਿਤੀ 3.9.1968 [ਐਕਸਬਟ.11] 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਮੋਦਨ ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਮਿਤੀ 3.9.1968 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ?

2. ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਮੌਲਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਅਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਤੀ 3.9.68 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ?"

2.7 ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 01/2005 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਮੋਦਨ ਦੁਆਰਾ ਪੋਏ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਨੁਮਾਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ – ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

2.8 ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਮੂਲ ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

3. ਸ੍ਰੀ ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਅਧਿਵਕਤਾ ਨੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ – ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹ੍ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਬਰੂਆ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧਿਵਕਤਾ ਨੇ ਮੂਲ ਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ।

3.1 ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ – ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਮਾਨ ਪਾਇਆ ਕਿ

ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ 3.9.1968 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇਯ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, 3.9.1968 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੋਰ, 3.9.1968 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 29.09.1968 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, 3.9.1968 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵੈਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

3.2 ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਖਿੱਚਦਿਆਂ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਧੁੰਦ ਨੂੰ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਜਾਂ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

3.3 ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬਿਰਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (2006) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 353 ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।

3.4 ਇਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਾਈਆਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ, ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ ਮੰਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੁਦਾਈਆਂ ਨੂੰ 'ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਸੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ/ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਦਲ ਸੀ।

3.5 ਇਹ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ, ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਗੁੰਮ ਪੀ.ਓ.ਏ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਾਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਰੀਖਣ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੀ.ਓ.ਏ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3.6 ਹੁਣ ਜਿਹੜੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦਾ ਅਸਰ ਹੈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪੀ.ਓ.ਏ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੀਖਣ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਦਾਈਆਂ ਨੇ ਪੀ.ਓ.ਏ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਨਾ-ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ/ਦਾਅਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼/ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਏ ਨੂੰ ਮੁਦਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਾਈਆਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਏ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੁਦਾਈਆਂ ਦਾ ਇਹ ਕੇਸ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ।

3.7 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹੇਠ ਐੱਚ. ਸਿੱਦੀਕੀ

ਬਨਾਮ ਏ. ਰਾਮਲਿੰਗਮ (2011) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 240 (ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 15) 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਪੀ.ਓ.ਏ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਪੀ.ਓ.ਏ ਦੀ ਨਾ-ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਅਸਰ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੀਓਏ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ।

3.8 ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਗ਼ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪੋਆ (PoA) ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਭਾਵ, 3.9.1968 ਅਤੇ 29.9.1968 ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜੋ ਕਥਿਤ PoA 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ PoA ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ PoA ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ PoA ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਹਿੱਤ PoA ਰਾਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ।

3.9 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 101 ਤੋਂ 103 ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਬੋਝ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨਿਲ ਰਿਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ (2006) 5 SCC 558; ਅਤੇ ਸੇਬਾਸਟੀਓ ਲੂਈਸ ਫਰਨਾਂਡਿਸ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਵੀ.ਪੀ. ਸ਼ਾਸਤਰੀ (2013) 15 SCC 161 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3.10 ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਮੂਲ ਸਬੂਤ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਤੋਂ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੂਲ ਸਬੂਤ, ਭਾਵ, PoA ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ, ਭਾਵ, ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੇ. ਯਸ਼ੋਦਾ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸੋਭਾ ਰਾਣੀ (2007) 5 SCC 730 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਮੂਲ ਸਬੂਤ (PoA) ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3.11 ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਆ (ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਜਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਪੋਆ) ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

3.12 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਜਨੀ ਟੰਡਨ ਬਨਾਮ ਦੁਲਾਲ ਰੰਜਨ ਘੋਸ਼ ਦਸਤੀਦਾਰ (2009) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 782; ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 102, ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1)(ਸੀ) ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3.13 ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਜੋਰਦਾਰ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸ੍ਰੀ ਹ੍ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਬਰੂਆਹ, ਮੁਦਈਆਂ – ਅਸਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

4.1 ਇਹ ਜੋਰਦਾਰ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 3.9.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੋਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

4.2 ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਨ ਨੇ 'ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੀ' ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ... ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਤੋੜਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ., ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ, ਧਾਰਾ 144 ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਨ ਨੇ 'ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੀ' ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਨ ਨੂੰ 'ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੀ' ਸੰਪਤੀ/ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਧਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਧਾਰਾ 145 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. 'ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੀ' ਸੰਪੱਤੀ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ 145 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, 27.09.1985 ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ 'ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੀ' ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸਨ।

4.3 ਇਹ ਦਾਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

4.4 ਇਹ ਹੋਰ ਦਾਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VI ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਲੋਜ਼ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੋਆ ਹੋਲਡਰ ਖੁਦ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 32(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੋਆ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੋਆ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੋਆ ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਅਗਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਪੋਆ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਦਾਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੋਆ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਚਿੰਤਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪੋਆ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.5 ਇਹ ਹੋਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34ਵਿਚ ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ (i) ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; (ii) ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ (iii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਅਸਾਈਨ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਆਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ। ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) ਅਤੇ 60(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(2) ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1) (ਸੀ) ਅਤੇ 36 ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਨੁਪਾਲਨਾ ਉਪਰੰਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.6 ਇਹ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 3.9.1968 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਦੂਜਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 29.09.1968 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਟਾਈਟਲ ਨੂੰ ਬਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

4.7 ਇਹ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪੋਆ (PoA) ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ PoA ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਹੂਣਾ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਟਾਈਟਲ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4.8 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲੇ ਉਮਰ ਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਧਾਰਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32(ਏ) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

4.9 ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵੇ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

5. ਮੈਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬਾਈ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਹ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ 3.9.1968 (ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ - ਬ੍ਰਜਾ ਮੋਹਨ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੀ.ਓ.ਏ.) ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 29.09.1968 (ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਧਾਰਕ)। ਦੋਵੇਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜੋ ਹੱਕ/ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵੇਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

6. ਜਦੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 2.9.1968 ਅਤੇ 29.09.1968 ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇਣ। ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 32 ਅਤੇ 33, ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"32. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ.—ਛੱਡ ਕੇ 33[ਸੈਕਸ਼ਨ 31, 88 ਅਤੇ 89] ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਅਜਿਹਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ, ਉਚਿਤ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,—

(a) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਂNONE NONE

(b) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ, ਜਾਂNONE NONE

(c) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਦਾ ਏਜੰਟ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਵੇ।NONE NONE

33. ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਛਾਣਯੋਗ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ।—(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਹੀ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣਗੇ, ਨਾਮਤ:—

(a) ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ 35[ਭਾਰਤ] ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਸਬ-ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ;NONE NONE

(b) ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇ;NONE NONE

(c) ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 37[ਭਾਰਤ] ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਜੋ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ, ਜੱਜ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਭਾਰਤੀ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇ:NONE NONE

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ-ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਮਤ:—

(i) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਕਾਰਨ ਬਿਨਾਂ ਗੰਭੀਰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਜੋਖਮ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ:

(ii) ਜੋ ਲੋਕ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧੀਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਅਤੇ

(iii) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ.—ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, "ਭਾਰਤ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਭਾਰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 (10 ਦੇ 1897) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (28) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ।

(2) ਹਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜੋ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਵੈਚਛਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਸੁਭਾਵ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੰਦ ਹੈ, ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਲੇਖਿਤ ਹੈ।"

7. ਮੁਦਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਮਿਲਾ, ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੋਏ ਨੂੰ ਨਿਭਾਇਆ। ਅਸਲ ਪੋਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਨੁਸਾਰ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਦੁਆਰਾ, ਪੋਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਾਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 33(1) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਪੋਏ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ, ਜੱਜ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਭਾਰਤੀ

ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਾਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੋਏ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੀ ਲੋੜ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੋਏ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 60 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪੋਏ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੀਚੇ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਵਿਧਾਨਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ ਉੱਥੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਧਾਰਾ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

8. ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਤੀਰੇ 'ਤੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਤੀਰੇ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ - ਅਸਲ ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ (ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ) ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਅਸਲ ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ - ਬ੍ਰਜਾ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਪੋਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 3.9.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਿਭਾਈ। ਜੇ ਇਹ ਸਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ - ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ 3.9.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੋਆ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

9. ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਤੀਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਤੀਰਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਸੀਪੀਸੀ ਨੇ ਵੀ ਪੋਆ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੋਆ ਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪੋਆ ਦੀ ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਗਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ, ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੋਆ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਤੀਰੇ 'ਤੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੋਆ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਨੁਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੋਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੀ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ; ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੀ.ਓ.ਏ. ਹੋਲਡਰ ਵਜੋਂ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 29.09.1968 ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ।

ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 201 ਦੇ 1985 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 05ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਏ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਸੈਕੰਡ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 01 ਦੇ 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, 26ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 02 ਦੇ 1996 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪੱਛਮੀ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ, ਅਗਰਤਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, 11ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 201 ਦੇ 1985 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ।

2. ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

3. ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

(i) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2, ਯਾਨੀ ਕਿ ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ ਇੱਕ ਹੱਟ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾ ਰਹੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ।

(ii) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ (ਹੁਣ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼) ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ 01ਲਾ$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕੋਮਿਲਾ, ਕੋਮਿਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ 1ਲਾ$_{SUPERSCRIPT}$ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀਦਾਰ, ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਅਟਾਰਨੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

(iii) 01ਲਾ ਅਗਸਤ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 03ਜੀ ਸਤੰਬਰ 1968 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀਦਾਰ, ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ

ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ।

(iv) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਰਬਸੰਖਿਣ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਤਾਰੀਖ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ-ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਨਾਮਲੀ, ਗੀਤਾ ਰਾਣੀ ਸਾਹਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 09 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਟੈਕਸ, ਜਮੀਨ ਦਾ ਰੈਵੇਨਿਊ ਆਦਿ ਦੁਲੀ ਅਦਾ ਕੀਤਾ।

(v) ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਡਿਊਲ 'ਏ' ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਐਮ/ਐਸ. ਦੀਪਕ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਕਿਰਾਣਾ ਵਪਾਰ ਚਲਾਇਆ। ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ 'ਏ' ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਪੈਂਦੀ ਜਮੀਨ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਡਿਊਲ 'ਬੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੱਖਣ ਚੰਦ ਦੇਬ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਗੌਰਾਂਗ ਚੰਦਰ ਦੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸ਼ਡਿਊਲ 'ਬੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੌਰਾਂਗ ਚੰਦਰ ਦੇ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ।

(vi) ਕਿ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਡਿਊਲ 'ਸੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਕਤ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜਬਰੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਿਧ ਮਾਮਲਾ ਨੰਬਰ 02 ਦਾ 1981 ਵਿੱਚ ਸਦਰ ਦੇ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੋਕੂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੋਕੂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਜਬਰੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

(vii) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਵਿਵਿਧ ਮਾਮਲਾ ਨੰਬਰ 02 ਦਾ 1981 ਦਾ ਸੰਜਣਾ ਲਈ ਅਤੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਜਬਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 13 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 30 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 145 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। 30 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਜੱਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੌਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

(viii) ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁੜ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4. ਵਾਦ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

(i) ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਾਦ ਬਾਰੇ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਸਨ। ਕਿ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(ii) ਕਿ ਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼ਿਡਿਊਲ ‘ਏ’ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ।

(iii) ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਸ਼ਿਡਿਊਲ 'ਸੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1981 ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ, ਯਾਨੀ ਤੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ "ਚੰਦਰਾ ਹੋਟਲ" ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ। ਕਿ ਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਿਆ। ਕਿ ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਯਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬਣਾਵਟੀ ਸਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

5. ਪੱਛਮੀ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ, ਅਗਰਤਲਾ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 201 ਦੇ 1985 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

(i) ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਕਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ 03 ਸਤੰਬਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਕਨ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਅੰਕਨ ਸੀ ਜੋ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ii) ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(iii) ਕਿ ਪਲੇਂਟੀਫਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ, 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜੋ ਕਿ ਟੀ.ਐਸ.79/1973 ਸੀ, ਵਿੱਚ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(iv) ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(v) ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰਣਾ ਹੈ।

6. ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਲੇਂਟੀਫਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 02 ਦੇ 1996 ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। 26 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹਨ:

(i) ਕਿ ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ।

(ii) ਚੂੰਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ।

7. ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਰਤਲਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 01 ਦੀ 2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। 05ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2018 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"1) ਕੀ 03.09.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੰਬਰ 1-103942 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਮੋਦਨ ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 03.09.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ?

2) ਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 03.09.1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ?"

8. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

(i) ਕਿ 03ਜੀ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ii) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੰਨਤਾ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(iii) ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਅਧੀਨ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iv) ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਲੇਠੀਆਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦਕਿ ਬੋਝ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੋਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਲੇਠੀਆਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ. ਹ੍ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਬਰੂਆ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਲੇਠੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਧਾਰਣਾ ਬਣਾਈ। ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਵੈਧ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਨਾ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਧੀਨ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਲੇਠੀਆਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਣ।

11. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1) (ਸੀ) ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਬਾਕ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ, ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1) (ਸੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਉਕਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ।

12. ਅਗਲਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਟ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

13. ਸ੍ਰੀ ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ ਜੋ ਬਚਾਅ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਸੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਕਿ ਮਾਨ ਲਈਏ ਕਿ ਬਹਿਸ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਅਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਲੇਂਟਿਫਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹੁਕਮ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

14. ਉਲਟ, ਜਵਾਬੀ-ਪਲੇਂਟਿਫਾਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ। ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

15. ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ-ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਧਾਰਣਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਣਾ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਣਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੰਡਣ ਦਾ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ।

16. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60(2) ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਕੱਢੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

17. ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਾਇਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਭਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(i) ਕੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1) (ਸੀ) ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 01 ਅਗਸਤ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(ii) ਕੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਦਾਇਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ?

(iii) ਕੀ ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਅਤੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ?

(iv) ਕੀ ਆਦੇਸ਼?

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"32. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ.—ਜਿਵੇਂ ਕਿ 5 [ਸੈਕਸ਼ਨ 31, 88 ਅਤੇ 89] ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਚਾਹੇ ਅਜਿਹਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ, ਉਚਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ-ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,—

(a) ਉਸੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ

(b) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ

(c) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਵੇ।

33. ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਛਾਣਯੋਗ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ।—

(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵ:—

(a) xxx xxx;

(b) xxx xxx;

(c) ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ '[ਭਾਰਤ] ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ, ਜੱਜ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, 2[ਭਾਰਤੀ] ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ 3[***] ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ:

1 ਐਕਟ 3 ਦੇ 1951, ਸੈਕ.3 ਅਤੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੁਆਰਾ, "ਰਾਜਾਂ" ਲਈ "ਸਟੇਟਸ" (1-4-1951 ਤੋਂ ਲਾਗੂ) ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ।

2 ਏ.ਓ. 1950 ਦੁਆਰਾ, "ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼" ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ।

3 ਏ.ਓ. 1950 ਦੁਆਰਾ "ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

34. ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜਤਾਲ।—

(1) ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ 41, 43, 45, 69, 75, 77, 88 ਅਤੇ 89 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਅਸਾਈਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਏਜੰਟ, ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 24, 25 ਅਤੇ 26 ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਨਾਂਹ ਟਾਲਣਯੋਗ ਹਾਦਸੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦੇਰੀ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਤੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਨਾਲ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(3) ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਦੋਂ—

(a) ਪੜਤਾਲ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ

ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(b) ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਅਸਾਈਨ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ।

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਹੈ।

(5) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉੱਤੇ।

58. ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ।—

(1) ਹਰ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 89 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਵੇਰਵੇ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਨਾਮਤ:—

(a) ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਵਾਧਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਅਸਾਈਨ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਅਸਾਈਨ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਵਾਧਾ;

(b) ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ

(c) ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ।

(2) ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਫਸਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਨੋਟ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੇਗਾ।

"60. ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ।—

(1) ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 34, 35, 58 ਅਤੇ 59 ਦੀਆਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਰਜਿਸਟਰਡ" ਸ਼ਬਦ ਸਮੇਤ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤਿਤ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਅਤੇ ਮਿਤੀਬੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 59 ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ

ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯ ਹੋਵੇਗਾ।"

"67. ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।—ਜੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੋਣਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

85. ਅਟਾਰਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ. — ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਏਗੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ, ਜੱਜ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, [ਭਾਰਤੀ] ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ [ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ] ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੁਆਰਾ, ਅਗਾਊਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ। ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਬਲ ਹਨ ਉਹ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੂਚੀ ਸਮਾਪਕ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 18 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਤੋਂ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਸੂਚੀ ਸਮਾਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਅਧੀਨ "ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਜੋ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹਨ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਸਬੰਧੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਦਿ.. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟਰਾਈਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਜਿਸਟਰਬਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ, ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 17 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਈ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਇੰਸ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹਕ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰ.ਵੀ. ਰਵੀਂਦਰਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਲੈਂਪ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2012) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 656 ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"20. ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ (ਦੇਖੋ ਧਾਰਾ 1-ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ((ਐਕਟ, 1882)। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਦ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਟੱਲ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਸਰ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

21. ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਸੰਤ ਨਹਾਟਾ [(2005) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 77] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 90 ਅਤੇ 101, ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 52)

'13. ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਅਨੁਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਏਜੰਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੰਮ, ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੁਵਿਧਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ।

***

52. ਅਨੁਬੰਧ ਐਕਟ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹ ਵੈਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਾਨ ਪਾਤਰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਿਥੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਥੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਨ ਪਾਤਰ ਸਿਰਫ ਦਾਨੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਫਿਦੂਸੀ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੇਵਫਾਈ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਖਿਲਾਫਵਰਜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਦਾਨੀ ਅਤੇ ਦਾਨ ਪਾਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ-ਧਾਰਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(i) ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਵਾਈਡ ਛੱਟੇ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦ ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1922 ਪੀ.ਸੀ. 279।

(ii) ਧਾਰਾ 33 (1) (ਸੀ) ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਕੋਮਿਲਾ (ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼) ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, 1ਸਟ$_{SUPERSCRIPT}$ ਕਲਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਵਿਦੇ ਅਤਲ ਚਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀ ਗੋਪਾਲ ਪਾਂਡੇ (1969) 73 ਸੀਡਬਲਿਊਐਨ 947। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਧਾਰਾ 33(1)(ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਪੱਤਰ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਭਾਰਤੀ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਅੱਗੇ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੈਧ ਹੈ।

(iii) ਧਾਰਾ 34 ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੜਤਾਲ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35 ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ 34 ਅਤੇ 35 ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ 34 ਅਤੇ 35 ਅਧੀਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 35(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(iv) ਧਾਰਾ 58 ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

a) ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਜੋੜ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਏਜੰਟ, ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਜੋੜ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਅਸਾਈਨ ਜਾਂ ਏਜੰਟ;

b) ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਜੋੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ; ਅਤੇ

ਸੀ) ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 58, 59 ਅਤੇ 60 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਕੇਵਲ ਵਿਰੋਧੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾਵਾਂ 34, 35, 58 ਅਤੇ 59 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ "ਰਜਿਸਟਰਡ" ਸ਼ਬਦ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾਵਾਂ 34, 35, 52, 58 ਅਤੇ 59 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 67 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 67 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਲਿਖਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ। ਧਾਰਾ 67 ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਗਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦਾ ਕਾਫੀ ਮੁੱਲ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੁਆਰਾ ਟਾਈਟਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਹੀ ਟਾਈਟਲ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀਦਾਰ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ) ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀਆਂ ਸਮਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ।

19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1) (ਸੀ) ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 01 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਤੀਜਤਨ, 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ, ਜੋ ਉਕਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1) (ਸੀ) ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਉਲਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਨੈਕਸਚਰ ਸੀਏ-1 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ - 11) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜੋ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਕ (ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2) ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੱਥ ਉਭਰ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

(i) ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰਾਇਤੀ ਜੋਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਹਨ।

(ii) ਕਿ ਝੁੱਗੀਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਤਾਤਕਾਲਿਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਖਰਚੇ ਲਈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਸ੍ਰੀ ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ, (ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ) ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ।

(iii) ਸਾਲ 1964 ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ 10,000/- (ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ) ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੁੱਗੀਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ।

(iv) ਵਿਕਰੇਤਾ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਾਟੀਆ ਗਿਆ ਪਰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ।

(v) ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੱਲੋਂ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ, 1 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਕੋਮਿਲਾ, ਕੋਮਿਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ - ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਕੀਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਰਥਾਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(vi) ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਦੇ।

20. ਐਨੈਕਸਚਰ ਸੀਏ – 2 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ – 12) ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਉਲਲੇਖ ਦਰਜ ਹਨ:

(i) ਕਿ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ (ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹਾਸਲ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ii) ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ, ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ, 10,000 ਰੁਪਏ (ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ) ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਸ੍ਰੀ ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ) ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਉਸ ਨੇ 01 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਕੋਮਿਲਾ ਸਦਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੋਮਿਲਾ, ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅੱਗੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ (ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਕੀਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ।

(iii) ਕਿ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਉਕਤ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਵਾਇਆ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਘਰ ਸਮੇਤ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ।

(iv) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਮਾਲਕ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਗੀਤਾ ਰਾਣੀ ਸਾਹਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ 20,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਭਾਵ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਸ੍ਰੀ ਧੀਰੇਂਦਰ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ ਦੁਆਰਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਤੀ 01 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਕੋਮਿਲਾ, ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਕੋਮਿਲਾ, ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(c) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਮਿਤੀ 01 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

22. ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਨੁਸਾਰ, ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ। ਹੋਰ, ਧਾਰਾ 32 ਉਹ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ:

(a) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(b) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਵੱਲੋਂ, ਜਾਂ

(c) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵੱਲੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2, ਧਾਰਾ 32 (c) ਅਨੁਸਾਰ ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

23. ਹੋਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 102 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਥੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਇੰਟਰ-ਅਲੀਆ, ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਮੂਲ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਮੂਲ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 32-34 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"19.ਮੁਦਈ ਦੀ ਉਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।

20. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਕ, ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਕ ਧਾਰਾ 32(ਏ) ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32(ਏ) ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32(ਬੀ) 'ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 32 (ਸੀ) 'ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਦੇ ਏਜੰਟ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 32(a)। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 32(a), ਸੈਕਸ਼ਨ 32(c) ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣੇ ਹਨ ਧਾਰਾ 32(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 32(c) ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 32(a) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਦੇ ਏਜੰਟ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 32(ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 32 (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਜਿਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ. ਸੈਕਸ਼ਨ 32(c) ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32(ਸੀ) ਐਕਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ, ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ, ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਇਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਟਾਰਨੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32(a) ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ. ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਟ ਅਜਿਹਾ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 32(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ, ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਦੂਸਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ ਮਿਤੀ 28.01.1987 ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ 28.04.1987 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 32(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਐਕਟ.

21. XXX XXX

22. XXX XXX

23. XXX XXX

24. XXX XXX

25. XXX XXX

26. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਦਰਸਾਏ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 32(ਸੀ) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 33 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34(2)(ਸੀ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹਕ ਵੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਥਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 32(ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਕਈ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵੈਧ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ)

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਮਰ ਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅਸਲ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਇਕ ਅਨਿਵਾਰਯ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਰਾਹੀਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

24. ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਰਗੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਰਵਾਹਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਲਿਖਾਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਇਸ ਤੁਰੰਤ

ਕੇਸ ਵਿੱਚ 29ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਾਈਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਹੋਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਸੰਚਾਰਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਟਾਈਟਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਧੀਨ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕੇ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਇੱਕਤਿਆਰਨਾਮੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕਤਿਆਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕਤਿਆਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕਤਿਆਰਨਾਮੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕਤਿਆਰਨਾਮਾ ਪੂਰਵ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕੋਮਿਲਾ, ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

26. ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਜ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪਾਠ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੈਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ, (2000) 1 SCC 434. ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਹੈ.

ਛੋਟੇ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇੱਕਤਿਆਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ ਬਨਾਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓਰਸ, 1970 (2) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 386, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉੱਤੇ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।

27. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2021

ਐਸ.ਸੀ. 899 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਸੱਤਾ ਵਕੀਲਨਾਮਾ (ਇਥੇ, "ਜੀ.ਪੀ.ਏ.") ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਜੀ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਥੇ ਦੇ ਮੁਦਾਇ ਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਜੀ.ਪੀ.ਏ. ਦਾ ਨਿਰਵਾਹਕ ਸੀ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੀ.ਪੀ.ਏ. ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੈਰ-ਵੈਧ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੀ.ਪੀ.ਏ. ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਵਲੋਕਨਾਂ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ਾਤਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਬਾਰੇ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਹਨ:

"30 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਮੁਦਾਇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਚੂੰਕਿ ਮੁਦਾਇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਦਾਇ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ 1963 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 1963 ਜੀ.ਪੀ.ਏ., ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ।"

28. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕਨ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨਾਮਤ, ਬ੍ਰਜਾ ਮੋਹਨ ਦੇਯ ਨੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਵਕੀਲਨਾਮਾ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

29. ਪ੍ਰਾਇਮਾ-ਫੇਸੀ, 03ਜੀ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਭਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਵੇਖੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬਿਰਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (2006) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 353. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 03ਜੀ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

(i) ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖੋਜ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(ii) ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਨਾਮਤਃ, ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਨੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(iii) ਸਦਰ ਮੁੰਸਿਫ ਦੀ 17ਵੀਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਿੱਚ ਟੀ.ਐਸ. 69/1974 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 03ਜੀ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਟੈਕਸ ਭਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਖੋਜ ਇੱਥੇ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਤ ਚੰਦਰ ਮਜੁਮਦਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਉੱਥੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਸੀ।

(iv) ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 03ਜੀ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਸਰਤ ਚੰਦਰ ਮਜੁਮਦਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਧਾਰਕ ਸਨ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੰਬਰ 2 ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ।

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ 03 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

30. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 03ਜੀ$_{SUPERSCRIPT}$ ਸਤੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦਾ ਧਾਰਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਕਿ 03.09.1968 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੰਬਰ 1010394 ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਸ ਅੰਕਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬ੍ਰਜਾ ਮੋਹਨ ਦੇਯ ਦਾ ਅਟਾਰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਬ੍ਰਜਾ ਮੋਹਨ ਦੇਯ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ) ਦਾ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਹੱਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਡਿਊਲ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਢਾਹੁਣ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।

ਨਤੀਜਤਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਸੈਕੰਡ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 02 ਦੇ 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨਾਲ, 26ਵੀਂ ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 02 ਦੇ 1996 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਟਾਈਟਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 02 ਦੇ 1996 ਨੇ ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 201 ਦੇ 1985 ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਨੰਬਰ 1, ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

31. ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਸ਼ਸ਼ਵਤ ਜੈਨ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate